

følge en dansk Mærkelgraver paa hans Arbejde og leve af hans tarvelige Koft, saa vil jeg tillade mig at henvise til de lippe-detmoldste Teglværksarbejdere, som faa en langt tarveligere Koft og præstere et langt bedre Arbejde, naaget eller rettere sagt fordi de ingen Brændevin faa.

Fischer: Af den ærede næstforegaaende Taler er Diskussionen nu ført tilbage til de almindelige Synspunkter, som gjentagne Gange under de temmelig lange Forhandlinger have beskæftiget Thingets ærede Medlemmer. Der er da navnlig det Synspunkt, som ogsaa fremhævedes af det ærede Medlem, hvorvidt det var rigtigt at kræve Kompensation eller ikke. Da nu saaledes Forhandlingen er ført tilbage til dette almindelige Standpunkt, haaber jeg, at jeg maa finde Dre for nogle Betragtninger i den Indledning, og da den Taler, som har modsat sig Kompensation og ubestrideligt har vundet mest Anerkjendelse for sit Foredrag her i Thinget, er den ærede 1ste Landsdtingsmand for 1ste Kreds (Krieger), ved jeg ikke bedre at gjøre i dette Tilfælde end at knytte de Bemærkninger, jeg har at fremsætte om denne Sag, til det ærede Medlems Foredrag. Der er desuden, skal jeg tillaa, en speciel Grund, hvorfor jeg just vælger denne Form, idet der er en Udtalelse i det ærede Medlems Foredrag, som jeg ikke finder, det er rigtigt bliver staaende uden en bestemt Modsigelse. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds vendte sig efter en kort Indledning strax til Spørgsmaalet om Kompensation og bemærkede saa, at den Kompensation, som nu kræves af den høitærede Finantsminister, bragte det derhen, at der ikke er Spørgsmaal om en Loldreform, men om en Skatteomlægning. Disse Udtryk skal jeg ikke dvæle længe ved, men skal kun bemærke, at der ikke er nogen saa bestemt Modsetning mellem disse to Ting, som det kunde synes af den Maade, hvorpaa de træde frem strax i Begyndelsen af det ærede Medlems Foredrag. Jeg vil henpege paa, at det ikke er nogen nødvendig Betingelse for en helbig Loldreform, at den skal frembringe Nedsættelse. Man kan jo meget godt omlægge Sattesens Beløb saaledes, at der enten bliver Balance eller Overflud eller Underbalance, Alt kan foregaa og dog Loldreformen være meget helbig, og ved den kan være taget de Hensyn, som ved en Loldreform ere at tage til Handelen, til Industrien og Haandværket og til Statskassens Læve. Smidertid, derved skal jeg ikke dvæle længere, men strax gaa over til, hvad der gaabenbart var Hovedbetragtningen i det ærede Medlems Foredrag, nemlig det Mærke af en Krigsskat, som visse Satser, der nu bestaa, unegtelig have. Det er dette Punkt, hvorved det ærede Medlem særlig dvælede: Krigsskatlovens særlige Karakter. Smidertid gif det ærede Medlem under sit Foredrag nærmere ind paa at bestemme, hvorledes hans Ord i den Gen-

seende maatte opfattes. Sagen maatte ikke betragtes som nogen privatretlig Sag, man maatte ikke forstaa den som Noget, der kan gjøres gjældende ved Domstolene, man maatte tage paa denne Sag med andre Hænder og derfor nøie overveie, hvorvidt man vil ophæve disse Loldsatser. Endelig siger det ærede Medlem, at man maa vogte sig for en tom Formalisme ved Anvendelsen af den Sætning, at det er et Krigsskatmærke, det væsentlig kommer an paa. Under den nærmere Udvikling af Sagen viste det sig da, at det ærede Medlem dvælede ved Loldkrigsskatloven under to Former, for det Første med Hensyn paa Brændevinsbeskatningen og for det Andet med Hensyn paa Loldsatserne. Med Hensyn paa Brændevinsbeskatningen bemærkede det ærede Medlem, at Forholdene have forandret sig saa betydeligt, siden Krigsskatloven af 5te August 1864 blev vedtagen, at deri ligger en tilstrækkelig Grund til ikke at ophæve Krigsskatloven i den Henseende. Det er unegtelig rigtigt. Brændevinsbrændingen er undergaaet en saadan Udvikling siden den Tid, at den Kløft, som var tilstede mellem de smaa og store Brænderier, stede er bleven udvidet. Men jeg gjør opmærksom paa, at den dog tilbels var tilstede allerede i 1864, og at det ærede Medlems Bemærkninger derfor ikke finde fuld Anvendelse paa Forholdene, som de nu ere. De øvrige Loldsatser tog det ærede Medlem sammen under Et og bemærkede kun, som jeg allerede har udtalt, at man ikke uden nærmere Overveieelse maatte gaa til deres Behandling, og som saa sluttelig til det Resultat, at en Nedsættelse af 1½ Million Kroner vilde være det Passende, en Sum, som ogsaa er nævnt, skjøndt i ganske andre Forbindelser, af det ærede andet kongevalgte Medlem (Ufing). (Krieger: Det var det 7de Medlem for 1ste Kreds [Matzen].) Var det ham?

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke lade sig forstyrre af Afbrydelse.

Fischer: Det er mig hjært, at man berigtiger en Udtalelse af mig, hvis jeg har feilet, thi saa vil jeg være fri for senere at sige Noget til Berigtigelse, men jeg har opfattet det ærede Medlem saaledes, at en Sum af 1½ Million Kroner omtrent vil tilfredsstille de Fordringer, han har, og dersom jeg ikke tager feil, findes ogsaa denne Sum i Slutningen af det ærede Medlems Foredrag. Men tage vi nu det sidste Statsregnskab for os, vil man finde, at Brændevinsafgiften, forsaavidt den følger af Loven om Krigsskatten, har indbragt 1,006,000 Kr. Krigsskattolden har indbragt 2,188,000 Kr., altsaa i runde Tal har Loven af 5te August 1864 i det sidst afsluttede Regnskabsaar givet 3,200,000 Kr. Hvorledes kommer man nu, naar man tager tilbørlig Krigsskatmærket iagt, til 1½ Million? Det er det store og vanskelige Spørgsmaal, som her bliver at